

Az Útmutató 2011. évi februári igéje:

„A teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgálatából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.“ (Róm 8,21)

De a te szavadra mégis!

Szakad a hallal teli háló, peregnék le a vízcseppek a hajó oldalán. A Salzkammerguti Traunstein templomának különlegessége az 1753-ból származó fából készült halászhajó-szószék. A csodálatos halfogás történetét jeleníti meg, mintegy hív ebbe a hajóba, hogy egy csodálatos megtapasztalás részesévé tegyen.

Hisz ismerjük az eredménytelenség csüggesztő érzését. A tanítványok egész éjszaka kint voltak a vizen és semmit sem fogtak. Reggel üres hajóval tértek vissza a tópartra. Átéltünk már mi is hasonlót. Amikor minden akarat és igyekezet ellenére nem jönnek az eredmények, nincs ihlet, peregnék az órák és a napok és semmivel sem jutunk előbbre. A sokadik elutasítás után, a munkakeresés kilátástalanságával, az orvostól orvosig járással, a fájdalom állandósulásával, az adósság-csapda mélységével, a kapcsolat eredménytelenségével, a bezárt ajtók és lezárt utak rideg tényével szemben nehéz a küzdelem. Nyomasztó és lehangoló a sikertelenség, a befektetett energia és törekvés semmivé válása. Nem fogtunk semmit. Küzdöttünk, törekedtünk de hiábavalóan. Az értelmetlenség, zsibbadt fáradtság és lehangoltság érzése pedig egyre csak a mélybe húz.

„Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat fogásra!” Jézus javaslata minden tapasztalatnak és ésszerűségnek ellentmond. Nappal kimenni a vízre, amikor most jöttünk vissza, és egész éjszaka nem fogtunk semmit?! Ott és akkor remélni eredményt, ahol emberileg nincs semmi esély?! Olyan utakra indulni, olyan helyzetekbe belemenni amelyek eleve eredménytelenek?! Ismét zörgetni akkor, amikor már sokadszorra sem nyílnak meg az ajtók?!

„Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálót.” De jó lenne, ha Péterrel együtt ki tudnánk mondani ezt a mondatot! Ha a eredménytelenség és kiüttlanság minden helyzetében megszólalna az Isten ígéreteibe

vetett hit bizonyossága! Hogy értelme van minden fáradásnak, hogy Jézus megszólító és tanítványságra hívó szava, Isten szeretete és kegyelme elég ok a reménységre, az újrakezdésre, az élet Krisztus-követő megélésére. A te szavadra mégis! Mert a tanítvány nemcsak a láthatókon tájékozódik, amelyek ideig valók és állandóan változnak, hanem tud a láthatatlan létéről, erejéről és hatalmáról is.

Az esélytelenség közepén lehet igazán megtapasztalni, hogy Jézustól mindig sokkal többet várhatunk, mint amire mi egyáltalán számítunk. Sokszor nem úgy, ahogy azt mi elképzeljük, de mindig azt kapjuk, amire igazán szükségünk van. Bárcsak észrevennénk és felismernénk, mire is van igazán szükségünk. Mert a mi hálónk is roskadoznak. Erőt kapunk, szeretetet, hitet, lehetőségeket, bátorságot vagy épp türelmet, kitartást, vígasztalást, bátorítást, reménységet. Kapunk alapot, amelyre építhető az élet, utat, amely nem könnyű ugyan, de járható és a cél felé vezet, lehetőséget a felesleges terhektől való megszabadulásra, reménységet

arra, hogy van, aki a halálban és a halálon túl is elkísér. Nem árt olykor számbavenni életünk ajándékait. Ahogy Pál apostol is üdöztetés és fogság közepette vallja: „Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe; üdözöttek vagyunk, de nem elhagyottak, letipornak, de el nem veszünk.” (2Kor 4,8-9)

„Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” A halászhajó-szószékben Péter ezzel a felismeréssel ott térdel Jézus előtt. Ebben a helyzetben kapja a tanúságtétel felelősségteli szép-nehéz feladatát. Ahogy nekünk is erre van Jézus Krisztustól elhívásunk.

Dr. Solymár Mónika

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, Auferstehungskirche 1070 Lindengasse 44/a. kápolna**

2011. március 06.	11.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással
2011. április 03.	11.00 óra	Böjti istentisztelet, gyülekezeti közgyűlés és délután
2011. május 01.	11.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással
- **Graz, Heilandskirche (8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.)**

2011. március 06.	16.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással
2011. április 03.	16.00 óra	Böjti istentisztelet
2011. május 01.	16.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással

Istentiszteleteinket közös beszélgetés és agapé követi. Szeretettel hívjuk istentiszteleti közösségünkbe!

Elhunyt *Bardocz Gábor Levente* 67 éves korában. Temetésén Bécsben 1 Jn 2,25 alapján hangzott Isten vigasztaló ígéje: „Az az ígéret, amelyet ő maga ígért nekünk, az az örök élet.”

A lelkési hivatal telefonszáma (csak mobiltelefonon elérhető): ☎ +43/650 58 777 12

E-mail címünk: ✉ evang-ungarisch@aon.at, Home page: www.evangelisch.at

Gyülekezeti együttlét és közgyűlés

Már megszokott és jól bevált közösségi alkalom gyülekezetünkben, hogy időnként a bécsi 11.00 órákor kezdődő istentiszteletünk után együtt maradunk és a gyülekezeti teremben közös ebédet veszünk részt. Van, amikor külön témánk és vendégünk is van, most a gyülekezeti közgyűlést fogjuk ekkor tartani. Szeretettel hívjuk 2011. április 03.-án, vasárnap istentiszteletünkre és az azt követő gyülekezeti együttlétre! Köszönjük mindazok munkáját, akik az ebéd készítését felvállalták, a süteménnyel való hozzájárulásokat köszönettel várjuk és fogadjuk.

Evangelikus hét Bécsben

Idén 66. alkalommal kerül megrendezésre 2011. március 13-19 között az evangelikus hét. „A békének még el kell jönnie” témában hallhatóak a hét minden napján 19.30 órától előadások, filmbemutatók és koncertek. A megnyitó istentiszteletre március 13.-án 10.00 órákor kerül sor a belvárosi Dorotheergassei evangelikus templomban Dr. Margot Käßmann és Dr. Michael Bünker szolgálatával. Közelebbi információk a programmal kapcsolatban megtalálhatók a www.evangelisch.at oldalon.

Ökumenikus istentisztelet Grazban

Örvendetes, hogy évek óta megrendezzük Grazban is a Magyar Katolikus Szolgálat és az Ausztriai Magyar Evangelikus Gyülekezet szervezésében a januári ökumenikus istentiszteletet.

Idén a Heilandskirche evangelikus templom adott otthont 2011. január 30.-án az istentiszteletnek. Mag.

Molnár Ottó prelátus, kálvárienbergi plébános prédikált, Dr. Solymár Mónika evangelikus lelkész végezte a liturgiát katolikus és protestáns hívek részvételével. Szeitl Zita orgonajátéka és Kadocsa Mária gitárjátéka szép zenei elemei voltak az istentiszteletnek. A gyülekezeti énekek valamelyike mindenki számára ismerősen csenghetett, hiszen énekeltünk katolikus, református és evangelikus énekeket is. Örültünk annak is, hogy szép számban gyülekeztünk össze, és a jó hangulatú testvéri együttlét még sokáig folytatódott terített asztalok mellett a gyülekezeti teremben. Köszönjük mindenkinek, aki részt vállalt istentiszteletünk megszervezésében!

Egy januári hétvége eseményei

Vártuk ezt a hétvégét. Szép programnak ígérkezett 2011. január 22.-én a szombat esti ünnepi hangverseny a Stephansdomban. Magyarország EU-elnöksége kezdetén valamint Liszt Ferenc születésének 200. évfordulóján a Magyar Nagykövetség és a Collegium Hungaricum koncertre invitálta a osztrák és a magyar közélet résztvevőit. A vendégek között találjuk Fritz Neugebauer, az osztrák parlament alelnökét, Reinhold Lopatkát, a Pénzügyminisztérium államtitkárát, Márki Gábort, a Honvédelmi Minisztérium védelemgazdasági helyettes államtitkárát, a magyar köztársasági elnök képviseletében Kiss Antal nemzetpolitikai főtanácsadót. Evangélikus részről Dr. Fabiny Tamás magyarországi püspök, és Dr. Hannelore Reiner osztrák egyházfőtanácsos voltak vendégeink a koncertet megelőző fogadáson, majd azt követően a 20.00 órakor kezdődő hangversenyen.

A protokollvendégek az első sorokban foglaltak helyet, mögöttük a nagyközönség számára fennmaradt padok is zsúfolásig megteltek, amikor Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrások minisztere köszöntőjében Liszt Ferencet méltatta, bevezetve a Krisztus oratóriumot, melyet a pécsi Pannon Filharmonikusok, a Magyar Rádió Énekkara és a Honvéd Férfikar szólaltatott meg, Peskó Zoltán vezényletével. A Stephansdom akkusztikai adottságai tovább emelték az előadás színvonalát. A különleges élményt nyújtó koncertet a közönség „standing ovation”-nel jutalmazta.

Elérkezett a vasárnap. A hagyományos januári ökumenikus istentiszteletet házigazdája idén a Bécsi Katolikus Egyházközség volt. Vendégük Dr. Fabiny Tamás evangélikus püspök, aki kedves felesége, Katalin kíséretében Budapestről érkezett hozzánk. Örömmel tapasztaltuk, hogy a házigazda katolikusok mellett református és evangélikus testvérek is sokan eljöttek.

Dr. Fabiny Tamás evangélikus püspök, Simon Ferenc katolikus esperes és Dr. Solymár Mónika evangélikus lelkész ünnepélyes bevonulásával vette

kezdetét az istentisztelet. Simon Ferenc esperes köszöntötte a híveket, nagy szeretettel és tisztelettel üdvözölte a résztvevő Szalay-Bobrovniczky Vincét, a Magyar Köztársaság nagykövetét, Dr. Csuday Balázst, hazánk ENSZ nagykövetét, valamint Dr. Csobánci-Horváth Iván főkonzult.

Az istentisztelet rendjét a hívők a padokra készítve nyomtatott formában kaphatták kézhez, így mindenki bekapcsolódhatott az énekekbe és imádságokba. Élmény volt hallgatni a katolikus fiatalok zenéjét és énekét. Dr. Fabiny Tamás igehirdetését, amely a jeruzsálemi ökumenikus élethez kapcsolódott, nagy érdeklődéssel hallgatta a közösség. Az áldás és elbocsátás után agapéra került sor az árkádok alatt, ahol a hidegre való tekintettel elsősorban a forralt bor és a tea körül csoportosultak a hívek. Nagy keletje volt a finom szendvicseknek és süteményeknek is. A testi-lelki táplálék után ki-ki útjára indult, Fabinyi püspök úr és felesége siettek vissza Budapestre három gyermekükhöz.

Jövőre is szeretettel várjuk a kedves híveket az ökumenikus istentiszteletre. Jézus szavaival élve: „mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20). Remélhetőleg legközelebb is sokan eljönnek majd és Jézus ismét köztünk lesz!

Andorka Hanna

2011 – Az önkéntesség éve

Europäisches Jahr der Freiwilligentätigkeit 2011

Azt, hogy Ausztriában sokan végeznek önkéntes munkát a kultúra, sport, tűzoltóság, a különböző segítőszolgálatok vagy épp az egyházak területén, lehetett sejteni. De számszerűsítve mégis elgondolkodtatóak az adatok, és rámutatnak e terület társadalmi jelentőségére. A Salzburgi jövőkutató intézet vizsgálata szerint Ausztriában a 15 év feletti lakosság kb. 44%-a végez önkéntes munkát, évente összesen 720 millió munkaórában, ami kb. 400.000 teljes állásban foglalkoztatott munkájának felel meg és minimum 16 milliárd euró éves összeget jelent.

Területi elosztásban Felső- és Alsó-Ausztriában, Tirolban és Voralbergben a legmagasabb az önkéntesek arányszáma, a legalacsonyabb pedig Bécsben és Salzburgban. Kiemelkedő a 20-24 és 40-49 évesek jelenléte e területen, míg a nyugdíjasok, a 65 évnél idősebbek arányszáma alacsony. A vizsgálat azt is megállapította, hogy a magasabb iskolai végzettségűek nagyobb számarányban (55%) vannak jelen az önkéntes munkát végzők között. (www.fhs-forschung.at, www.freiwilligenweb.at)

Az egyházaknál kb. 430.000 önkéntes tevékenykedik aktívan. Az európai tematikus évhez csatlakozva az ausztriai katolikus és evangélikus egyházak is külön figyelmet szentelnek ennek a területnek. Újságunkban egyrészt Dr. Michael Bünker evangélikus püspöknek az osztrák tévében (ORF 2)

elhangzott újévi köszöntőjét közöljük, amely említi a hitbeli meggyőződésből fakadó alapot, valamint kiemeli, hogy az önkéntesen végzett munka nemcsak másokat, hanem saját magunkat is gazdagít.

Az Ausztriai Katolikus Egyház idei pasztorális napjainak témája is az egyház és az önkéntesség volt. A január 13-15 között Salzburgban megrendezett konferencia előadásairól Simon Ferenc esperesnek, a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség lelkészének összefoglalása olvasható.

Az Ausztriai Evangélikus Egyházban 2011 szintén az „önkéntesség éve”, amikor egyes gyülekezeti és össz-egyházi programokban hangsúlyosan jelenik meg e téma. Kiemelt alkalom Bécsben a 2011. március 13-án a Museumsquartierban megrendezésére kerülő „A hit ünnepe” (Offenes Fest des Glaubens). A 17.00 órakor az Ovalhalleban kezdődő istentiszteleten Dr. Margot Käßmann volt német evangélikus püspök fog prédikálni. Június 17-18. között az egyes gyülekezetek rendeznek „Több vagy!” (Du bist mehr!) címmel tematikus gyülekezeti napokat. A szokásos nyár végi ausztriai lelkészkonferencián a főállásúak és önkéntes munkások együttműködésének kérdései kerülnek elő. Az őszi időszakban pedig a gyülekezeti képviselőtestületi választásoké a főszerep, ahol presbiterek és felügyelők kerülnek megválasztásra, hogy önkéntes szolgálatukkal gazdagítsák és irányítsák gyülekezetek életét. Idén ősszel nekünk is szembe kell néznünk ezzel a feladattal.

Köszönjük mindazok jelenlétét és hozzájárulását, akik bármilyen feladatvállalással segítik és támogatják gyülekezetünket! Tudjuk, hogy e kicsiny közösség is sokak áldozatos munkája és imádsága révén él és ezáltal gazdagodik. Szívesen veszünk további felajánlásokat és önként vállalt szolgálatokat közösségünk életében.

Dr. Solymár Mónika

Évkezdő gondolatok – Az önkéntesség évének jegyében

A színpad üres. Az újévi koncert utolsó akkordjai elcsendesedtek, a hangszerek ugyan még itt állnak szerteszét, rövidesen elpakolják azonban őket. A tekintet most az új esztendőre szegeződik, és arra, mit is hoz ez az év. Mely húrok fognak megpendülni? Milyen darab kerül előadásra? Mi lesz a ritmus és ki adja meg a hangszínt?

2011 Európában az „önkéntesség éve”. Az Európai Unióban csaknem 100 millió ember munkáján és családján kívül is közhasznú, önkéntes feladatokat lát

el. Ausztriában ez jól érzékelhető: Míg Európában átlagosan a népesség 23%-a végez önkéntes munkát, addig itt nálunk ez az arány 43%, azaz csaknem kétszerese az európai átlagnak. Közel minden második önkéntes több mint 15 éve végzi e szolgálatot. Svédországgal, Hollandiával és Nagy-Britanniával együtt országunk e területen listavezető. Körülbelül 3 millió osztrák önkéntesként aktív, gyakran hétről hétre önként és fizetség nélkül több mint 14 millió munkaórát teljesít.

Ez a tény alapigazságra mutat rá: Egy megvásárolható tárgyakkal teli világban végülis mégis az emberek számítanak. Elkötelezettségükkel lényegesen hozzájárulnak egy szociális, szolidáris társadalomhoz. Ez egy olyan hatalmas kincs, amelytől már nem lehet eltekinteni. Néhányan talán megkérdezik: Mire jó az nekem, ha többet teszek, mint amennyit tennem kell? Ha más emberekért vagy ügyekért fizetség nélkül dolgozom? Írisz 24 éves és egy menekültotthonban önkéntes munkát végez. „Azok a tapasztalatok, amelyeket ott gyűjtöttem, nem mérhetőek pénzzel.” – mondja. Hozzátesz valamihez, résztvesz, együtt dolgozik, felelősséget vállal. Az állandó „meg kell tenned” helyett, amely a mindennapokat meghatározza, az önkéntes munka Írisz és sokak számára olyan területet nyit meg, amely az „önként akarom” helyszíne. Egy olyan világban, amelyben sokan gondolják, hogy semmit sem tehetnek, semmi sem függ tőlem, az önkéntes munka pont ennek ellenkezőjéről tanúskodik: Minden hozzájárulás fontos, egyszeri és nélkülözhetetlen.

Sokak önkéntes munkája vallási meggyőződésből fakad. Hitbeli meggyőződésük motiválja őket arra, hogy még önkéntesen is feladatokat végezzenek. Igen, mondhatom, egyház és önkéntesség egyszerűen összetartoznak. Alapja ennek az a meggyőződés, hogy mindenki különleges képességeket, adományokat kapott Istentől, amelyeket kamatoztathat és feladatunk is hogy felhasználjuk, továbbadjuk ezeket. Az egyházban az önkéntesek szolgálata a 19. században alakult ki. Először az iparosodás szociális következményeként egyedül maradt gyermekek gondozását jelentette ez. Majd további szociális kérdések megoldása vált szükségessé. Ma több tízezer végeznek önkéntes munkát az Ausztriai Evangélikus Egyházban. Gyermekeket és fiatalokat kísérnek, látogatnak időseket és magányosokat, betegeket a kórházakban, kórusokat vezetnek, továbbképzéseket szerveznek, szükségét szenvedőkről gondoskodnak, migránsokon és menekülteken segítenek. Lényeges területe az egyházban végzett önkéntes munkának a helyi gyülekezeti életben és a közegyházban való aktív részvétel. Az Ausztriai Evangélikus Egyházban 2011. őszén lesznek a képviseleti választások. Gyülekezetek tagjai a közösségért különböző munkaterületeken önként felelősséget vállalnak. Így válhatnak gyülekezeteink a demokratizmus szabályainak megbízható helyeivé, ahol mindenki saját képességeinek megfelelően közreműködik, és a közösség életében való részvétel megvalósul.

Írisznek - aki munkája és családja mellett egy menekültotthonban is feladatokat vállal – gazdagodott és teljesebb lett élete az önkéntes munka által.

De Írisznek is – mint mindenkinek, aki önkéntesen aktív – szüksége van megfelelő keretfeltételekre, professzionális támogatásra és eszközökre, amelyek segítségével önkéntes munkáját minőségileg tudja végezni. Megfelelő formában szolgálata elismerésére is szüksége van, ez elsősorban értékelést és megbecsülést jelent. Azért, hogy ez megvalósuljon és még erősebben a figyelem középpontjába kerüljön, 2011 nemcsak az Európai Unióban, hanem az evangélikus egyházban is az „önkéntesség éve”.

Mindenkinek aki önkéntes munkát végez, hadd köszönjem meg itt ma ezt a vállalását. Hozzájárulása pótolhatatlan a közösségi együttélés szempontjából. Talán az új esztendő mindazok számára, akik eddig még nem végeztek önkéntes munkát, lehetőséget biztosít arra, hogy adottságaikat másokkal megosszák, és esélyt adjanak olyan egészen különleges tapasztalatok gyűjtésére, amellyel biztosan értelmet és értéket adnak saját életüknek is. Sokféle lehetőséget biztosítanak az önkéntes munka gyakorlására a különböző egyesületek, szociális intézmények, polgári kezdeményezések és az egyházak is. Meghívom Önöket, nézzenek be egyszer az evangélikus egyházhoz, vagy a honlapon, vagy – még inkább javaslom – személyesen egy gyülekezet életén keresztül.

A színpad üres. Mi vár ránk? Mindenki jogosult és hivatott beleszólni abba, milyen darabot játszunk együtt itt Ausztriában 2011-ben. Kívánom országunknak az emberségért és szolidaritásért való elkötelezettség évét, a különféle Istentől kapott hangszereinken való összjáték évét. Egymással, és nem egymás mellett, pláne nem egymással szemben – egymással közösen egy szép, Istentől áldott évnek nézünk elébe. Ezt kívánom 2011-re.

Dr. Michael Bünker, evangélikus püspök

Dr. Michael Bünker, az Ausztriai Evangélikus egyház püspöke a bécsi Konzerthaus színpada előtt mondta el gondolatait, amelyet az ORF 2 az év első napján közvetített. (Foto: evang.at)

„Önkéntesség és egyház” – Osztrák pasztorális napok Salzburgban

„Für Gottes Lohn?! - Ingyért, Isten fizetéséért?!” – ez volt a címe a salzburgi találkozóknak, amelyen a következő országokból, mintegy 400-an vettek részt: Ausztria, Németország, Bajorország, Lengyelország, Csehország, Svájc, Szlovénia, Fehéroroszország illetve Dél-Tirol. A többnyire önkénteseken kívül jelen voltak papok, diakónusok, püspökök (a salzburgi érsek, a tiroli és karintiai püspök, valamint a burgenlandi nyugalmazott püspök) Különböző munkacsoportokban, (workshop) mélyítették el a résztvevők a hallottakat.

Paul Zulehner bécsi professzor a 2009-es egyházközségi képviselő testület tanulmánya alapján, az egyházi önkéntes munkatársak félelméről és aggodalmairól szolt.

Reinhold Popp, a salzburgi egyetem professzora előadásában elmondta, hogy az osztrákok 44%-a önkéntesen segít valamilyen szervezetben, egyesületben, plébánián, stb. Más európai országokban ez átlagos 23%. Érdekes, hogy a legtöbb önkéntest a kultúra, a művészetek, valamint a szórakoztatás terén találjuk (517.000), ezt követi a sport, tehát a különböző sportegyesületek, és harmadik helyen - erre büszkék is lehetünk, hiszen a bronzérmes az egyházak viszik el - mintegy 430.000 önkéntes munkatárssal. Ezt követik a katasztrófa elhárításban, tűzoltóságnál és a mentős szolgálatban tevékenykedők, majd az ötödik helyen a politikai és polgári körökben tevékenykedők. Érdekes volt megtudni, hogy a fiatalok körében sokkal nagyobb az önkéntesség, mint például a nyugdíjasok körében.

Tízparancsolatot is felállított hogyan lehet fiatalokat az önkéntességre bátorítani:

- az elismerés kultúráját kell erősíteni
- stratégiákat kell kiépíteni, amelyek jobban kihasználják az önkéntesség erejét
- az „egyesületesdit”, amennyire csak lehet, vissza kell szorítani

- sajátos, célcsoport irányos - tehát fiatalos - tanácsadás és információ szerzés kiépítését kell szorgalmazni (jelenlét az új médiákban, facebook)
- informatív, laza szervezeti formák megengedése a formálisabb struktúrák mellett
- egy kimondottan élmény minőség megteremtése
- hangsúlyozni kell a projekt nyitott karakterét
- alá kell húzni az önkéntesség hasznosságát a fiatal jövője, munkahelye szempontjából
- továbbképzési lehetőségeket kell biztosítani
- iskolai projektekben már a gyermekeknek meg kell tanítani az önkéntességet

Természetesen feltevődött a kérdés, hogy van-e egyáltalán jövője az önkéntességnek? Semmiképpen sem elavult, hanem megújult, modernizált formájában mindenképpen van jövője. Igaz a struktúrák - az egyesületi vagy másfajta struktúrák, ahol önkéntesek ingyen és bérmentve dolgoznak - radikálisan meg fognak változni.

Reinhard Bucher, a lelkipásztorkodás tan gráci professzora előadásában kiemelte, hogy az önkéntes munkatársakat sokáig lenézték, mintegy másodrangúnak, amatőrnek tekintették. Ezt meg kell változtatni, mert csak úgy tudjuk a krisztusi küldetést együtt teljesíteni, ha elismerjük, hogy az önkéntesek gazdag tapasztalattal rendelkező emberek, akikkel együtt Krisztus ügyét elő tudjuk mozdítani. Nem lehet kijátszani egymás ellen a főállású munkatársak és az önkéntes munkatársak professzionalitását, csak egymást elismerve, tisztelve és megbecsülve tudjuk a küldetést, mint Isten népe teljesíteni.

Alois Kothgasser salzburgi érsek a találkozó végén lelki impulzusokat adott: az önkéntes munka hasonlít a Máté evangélium végén leírtakkal. A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. "Ez az evangéliumi részlet nagyon sokat elárul szolgálatunkról:

- együtt, közösségben tesszük,
- mi mindnyájan zarándokok vagyunk
- egy hegyre megyünk fel, ami olykor fárasztó és megerőltető is lehet (Jézus sohasem mondta, hogy az ő követése könnyű dolog lenne.)
- jézusi küldetést teljesítünk, mely az Ő jelenlétét ígéri."

Előadása végén pedig hangsúlyozta: A keresztény önkéntességnek négy aspektusa, jele van: szeretet, igazság, felelősség és lelkesedés.

Simon Ferenc, esperes, katolikus főlelkész

Lázár Ervin emlékezete

Mikkamakka, Dömdödöm, a Hétfejű tündér megalkotója idén lenne 75 éves. Budapesten született 1936. május 5-én és öt évvel ezelőtt 2006. december 22-én hunyt el. Gyermekkorát a Tolna megyei Alsó-Rácegrespusztán töltötte, a környékre járt iskolába. A pusztai kisközösségben szerzett élményei jelennek meg sok írásában. Egy beszélgetésben így nyilatkozik: „*A bennem élő gyermek nagyon sokat segít műveim megírásában. Tulajdonképpen az irodalmi tevékenységem 90 százalékában a gyerekkorommal foglalkozom. Mindig elsősorban magamnak szeretném rögzíteni, amit írok, de nagyon örülök annak, hogyha más is örömet leli benne.*”

Lázár Ervin pályáját újságíróként kezdte, volt a Dunántúli Napló, az Esti Pécsi Napló és a Jelenkor munkatársa, 1965 és 1971 között az Élet és Irodalom szerkesztőjeként dolgozott. Számos díjban, kitüntetésben részesült, a József Attila-díjat 1974-ben, a Kossuth-díjat 1996-ban kapta. 2005-ben Prima Primissima díjjal tüntették ki. *A négyszögletű kerek erdő* (1985) megkapta az Év Könyve jutalmat – később a Bab Berci kalandjai (1989) valamint a Csillagmajor (1996) nyerte el ugyanezt.

Lázár Ervint elsősorban meseíróként szoktuk emlegetni, erre maga is mindig büszke volt. Gyermekkönyvei közül a legnépszerűbbek *A hétfejű tündér*, *A négyszögletű kerek erdő*, *Szegény Dzsoni és Árnika*, *Berzsián és Dideki*, ezutóbbiért 1982-ben Andersen-diplomát kapott. Ezeket a játékos, bohókás, tündéri, mágikus meséit méltán kedvelik a gyerekek.

A Bécsi Magyar Iskola és a 72.sz. Széchenyi István Cserkészcsapat gyermekei 2010-ben a Mikulás-ünnepségen Lázár Ervin mesejátékát láthatták. Dömdödöm, Mikkamakka, Vacskamati, Bruckner Szigfrid és társaik nagy sikert arattak a Főnix Művészeti Műhely előadásában.

Talán legismertebb meseregénye a *Négyszögletű kerek erdő*, amelyet a bécsi gyerekek is láthattak a budapesti Főnix Művészeti Műhely előadásában. Lázár Ervin története bájos tanmese a gyerekeknek, szereplői az erdő különös lakói, Bruckner Szigfrid, Mikkamakka, Aromó, Vacskamati és társaik. Talán legkülönösebb mesefigurája Dömdödöm, aki azért kezdte el azt mondani, hogy "dömdödöm" mert úgy érezte, hogy a szavaknak nem mindig pontos a jelentése, de mindenképp az esti távoli beszédből ered, mert amikor este beszélget két ember, akkor a távolból figyelő csak annyit hall, hogy döm dő döm dő döm.

Nemcsak gyerekeknek, hanem a felnőtteknek is érdemes el- vagy újraolvasni, hiszen mindennapi életből is jól ismert karaktereket fedezhetnek fel benne, pl. a világtól elvonult műszaki-értelmiségit, aki született vezető, de nem hajlandó a karrierjét építeni olyan szabályok szerint, amelyeket a mások diktálnak, az öreg rock-zenészt, aki valaha sztár volt, de ma már csak a sztorijaiból él, a mindenkivel packázó hivatalnokkal is találkozhatunk. Hogy hol is van ez a négyszögletű kerek erdő? Közvetlenül Csodaország mellett, s a közepén természetesen Rácpácesgres, az író történeteinek színhelye. Ha a játékos „pác” szótagot elveszük, szülőföldjének tekintett kisfalu nevét kapjuk Rácegrest, a gyerekkorának pusztai világát, ahol a csodálatos Hétfejű tündér lakik, aki Csodaország kapuját vigyázza.

Meséinek megalkotásában gyermekei voltak alkotótársai, különösen Fruzsina lánya, akinek Dideki figuráját is köszönhetjük. -Fruzsina lányom még nagyon pici volt, és úgy mondta a versikét, hogy "Csigabiga gyere ki, ég a háza dideki" - és akkor megkérdeztem, hogy kinek a háza ég, kislányom? Mire azt válaszolta: "Hát nem érted, a Didekinek!" Így lett Dideki.- Lázár Ervin sohasem felejtett el a gyerekek nyelvét, a mondókák csintalan nyelvezetét. Az író legkedvesebb meséjének nevezi a *Mese Julinak*, amelyben egy beteg kislány arcára csal mosolyt egy cserkesz (talán egy kismanó?), aki rímél-bímél és magával viszi a lázrózsákat. Lázár Ervin gyermektörténeteiből számos rádiójáték, film és színpadi feldolgozás készült.

Felnőtteknek íródott három novelláskötete (*Hét szeretőm*-1994, *Csillagmajor*-1996, *Kisangyal*-1997), egyetlen regénye a groteszk hangvételű *Fehér tigris* (1971) és egy hangjáték-gyűjteménye. 1966-ban *Csonkacsütörtök* címmel látott napvilágot első elbeszéléskötete, amelyet 1969-ben követett a második: *Egy lapát szén Nellikének*, majd a harmadik, a *Buddha szomorú* (1973).

Absender: P.b.b.
Ungarisch-Evangelische Gemeinde
AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkészi hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@aon.at
 Bankverbindung: Bank Austria Creditanstalt, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Dr. Solymár Mónika, Géza Schubert

Lázár Ervin legkedvesebb könyvének nevezi a *Csillagmajort*, melynek három történetből 1996-ban Gárdos Péter készített filmet *Porcelánbaba* címmel. Ebben a kötetben találhatjuk az *Asszony* című alkotást is, ez a rövid, mindössze négyoldalnyi novella talán írói munkásságának csúcspontja. A fekete semmiből feltűnő nevenincs asszony, kisbabájával éppen advent idején keres menedéket a Rácpácegresen.

Az egyszerű, reális hangvételű elbeszélésben nincsenek konkrétumok, csak utalások arra, hogy mikor történnek az események. Csak sejtjük, hogy a II. világháború vége felé keres üldözői elől menedéket a kékköpenyes szép nő, akit a falusiak elrejtenek, annak ellenére, hogy tudják, a rejtegetője is a fejével játszik. Karácsony napján az elbeszélő apja kocsira ülteti az asszonyt, hogy egy megbeszélte helyre vigye, ahonnan majd a szabadságba menekítik. Az áruló, besúgó Bederik Duri kilesi a menekülőket, letép egy darabot az aranysegélyű kék köpenyből, de megállítani nem tudja őket. Az asszonyt várja egy másik kocsi, s ahogyan jött, eltűnik gyermekével a sötét téli éjszakában. A bűnjelet Bederik Duri átadja a katonáknak, s másnap egy hadsereg jelenik meg a pusztán, lánctalpas tankokkal, nincs menekvés, el fogják pusztítani a falut. És ekkor megtörténik a csoda, a való világ kegyetlensége feloldódik egy látomásszerű szürrealista képben, „A házak körvonalai megbomlottak, mintha köd ereszkedett volna rájuk,.. A házak mégis elmosódtak, tűnékenyen lebegtek, mint forró nyarakon az utak fölött a délibáb,.. Tényleg, mintha elpárállana a testünk, áttetsző lesz a kezünk, megfakul a ruhánk, egy pillanatra látom a mellettem levők testén át a dombokat, aztán már csak a dombok, a fák. A házak és az emberek, mint a pára, nincsenek, üres pusztaság Rácpácegres helye... de mégis itt vagyunk,..” Éppen, mint a mesékben, eltűnik a falu, köddé válik, a katonák dolguk végezetlenül elvonulnak. A gonosz megkapja büntetését, Bederiket alaposan elverik a katonák, a láthatatlan falusiakból pedig ellenállhatatlanul tör fel a nevetés. Végül a falu újra visszakerül a valóságba, az

áruló világgá szalad „S mintha csak erre várt volna, nagy pelyhekben, mint a kegyelem, hullani kezd a hó.”

Csodás mesét mond Lázár Ervin, megragad bennünket a valóság és a mese keveredése, karácsonyi történet valós környezetben, átszőve sejtelmes szimbólumokkal. A bibliai Mária járt csecsemő fiával, Jézussal Rácpácegresen egy hajdani advent idején. A paraszti hitvilág meséiben földre helyezi Máriát, aki kezében tartja a gyermek Megváltót. Alföld Jenő írja kritikájában, hogy ez a bujkáló asszony olyan, mintha a „falusi házbelsők nyomatai vagy a templomi festmények, festett szobrok” elevenedtek volna meg. Méltán írja Cs. Nagy Ibolya, hogy „az *Asszony* című novellát meggyőződéssel illeszthetjük be a magyar novellairódalom legszebb darabjai közé”.

Mentsik Szilvia

Lázár Ervin könyveit dedikálja